

JEZUSOVI GLASNIKI

Evangelij po Luku 10,1–12,17–20

¹ Potem je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval iti. ² Rekel jim je: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev. ³ Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. ⁴ Ne nosíte s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal in spotoma nikogar ne pozdravljajte! ⁵ V katero koli hišo pridete, recite najprej: »Mir tej hiši!« ⁶ In če bo v njej sin miru, bo na njem počival vaš mir; če pa ne, se mir povrne k vam. ⁷ V tisti hiši ostanite ter jejte in pijte, kar vam dajo, kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodíte iz hiše v hišo. ⁸ V katero koli mesto pridete in vas sprejmejo, jejte, s čimer vam postrežejo. ⁹ Ozdravljajte bolnike, ki so v njem, in jim govorite: »Približalo se vam je Božje kraljestvo.« ¹⁰ V katero koli mesto pa pridete in vas ne sprejmejo, pojdite na njegove ulice in recite: ¹¹ »Tudi prah vašega mesta, ki se je prijel naših nog, otriesamo na vas, vendar védite, da se je približalo Božje kraljestvo.« ¹² Povem vam: Sódomi bo na tisti dan laže kakor temu mestu.«

¹⁷ Dvainsedemdeseteri so se veseli vrnili in govorili: »Gospod, celo demoni so nam pokorni v tvojem imenu.« ¹⁸ In rekel jim je: »Gledal sem satana, ki je kakor blisk padel z neba. ¹⁹ Glejte, dal sem vam oblast stopati na kače in škorpionje ter na vsakršno sovražnikovo moč. In nič vam ne bo škodovalo. ²⁰ Vendar se ne veselite nad tem, da so vam duhovi pokorni, ampak se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih.«

*Ostala berila: Izaija 66,10–14; Psalm 66,1–3,4–7,16,20;
Pismo Galačanom 6,14–18.*

LECTIO:

Samo Luka poroča o tem pomembnem dogodku v Jezusovem delovanju. Jezus izbere dvainsedemdeset učencev (poleg dvanajsterih apostolov) in jih pošlje po dva in dva v mesta in vasi, ki so pred njim na poti v Jeruzalem. Zakaj v parih? V tistih časih so za zanesljiva pričevanja in sporočila veljala le tista, ki sta jih potrdili vsaj dve priči oziroma glasnika.

Število dvainsedemdeset je pomembno. Spominja na Mojzesa, ki je zbral sedemdeset mož, da bi Bog tudi njim podelil duha in bi mu pomagali voditi Izraelce (Četrta Mojzesova knjiga 11,16–17). Zdaj pa Jezus pošilja dvainsedemdeset učencev (v nekaterih rokopisih piše sedemdeset), da razširjajo sporočilo o Božjem kraljestvu in z Božjo močjo ozdravljajo ljudi.

Vladavina Božjega kraljestva se uresničuje povsem drugače od posvetne oblasti. Prinaša mir, ponižnost in odvisnost od Boga, ki skrbi za naše potrebe. Toda ni brez moči in oblasti; Jezus daje svojim glasnikom moč za ozdravljanje in prevlado nad demoni.

Jezus je bil na poti v Jeruzalem, kjer ga je čakalo križanje. Potreba po oznanjevanju je bila nujna in tako je tudi danes. Kdor ne sprejme Jezusovega sporočila, bo za to odgovarjal na sodni dan. Najbolj pomembno je sprejeti evangelij, da bodo naša imena »zapisana v nebesih.«

MEDITATIO:

Kdaj imajo ljudje v tvoji okolici priložnost poslušati o evangeliju in o Božjem kraljestvu?

Nismo vsi poklicani, da kot misijonarji odidemo v daljne dežele, vsi pa lahko sodelujemo pri oznanjanju Božjega odrešenja v svojem okolju. Naše pričevanje je seveda več kot zgolj besede; pomembno je tudi, kako živimo in skrbimo za druge. Razmisli, kako bi se lahko odzval na to.

Kaj misli Jezus, ko govori o Božjem kraljestvu?

ORATIO:

Zahvali se, ker so tudi naša imena zapisana v nebesih.

Moli za več »delavcev na Božji žetvi« in kako bi se jim lahko pridružil. Če poznaš ljudi, ki delujejo kot misijonarji, si vzemi čas in moli zanje.

CONTEMPLATIO:

Premišluj besede iz Pisma Galačanom 6,14–18. Dopusti, naj te predstava o tem, da si »križan svetu« in si postal »nova stvaritev«, izzove in ti vzbudi upanje.